

Srovnání s kompasem má jednu vadu (srv. text z 26. 5. – str. []),¹ totiž že je mechanické (mechanistické). Kompas sám o sobě ukazuje stále na jedno místo. Zvěst se však mění potud, že ukazuje vždy dále, že tedy se sama mění, pokračuje, postupuje. Kristova věc (můžeme-li se tak vyjádřit – věc) se reálně prosazuje stále pokračujícím, stále významnějším a mohutnějším způsobem. Nemění se tedy jen skutečnost kolem nás a naše porozumění této skutečnosti, neměníme se jen my ve svých zvycích, zkušenostech, duševně i duchovně, ale mění se také a hlavně ona „Kristova věc“, tj. postupují a pokračují dějiny Božích činů a dějiny uskutečňování jeho vůle a plánů. A tu se ukazuje, že nejdůležitější věcí vůbec je pro nás současná situace tohoto Božího dění a naše postavení v něm. Pomáháme dnes v budování království Božího, anebo v něm překážíme? Může si nás Bůh použít, anebo jsme nepoužitelní, nepotřební, nevhodní? Dovedeme rozpoznat své úkoly v této konkrétní situaci, nebo nedovedeme? Právě v tomto „rozpoznávání znamení časů“ došlo mnohde k velkým zmatkům. Křesťané nerozpoznali, že třebas moderní věda nebo moderní socialistické hnutí je vlastním dítětem křesťanského zápasu o pravdu a spravedlnost. A dnes vypadá situace tak, jako by vědecké úsilí nebo socialistické politické úsilí bylo v naprostém rozporu s křesťanstvím a jako by křesťanství bylo tomuto úsilí jen na překážku. A opravdu velmi často na překážku jest. Jsem přesvědčen, že jde o nedorozumění, ale především o nedorozumění v křesťanských řadách (tj. tradičně křesťanských řadách). Toto nedorozumění musí být odstraněno, aby se otevřela perspektiva pravého místa a pravého úsilí křesťanů v dnešní společnosti a v dnešním světě. Samozřejmě, že bude výsledkem nového porozumění často také kritika vědeckého nebo zase politického úsilí dnešní doby, ale bude to kritika docela jiná, než jaké jsme dnes schopni.²

---

¹ L. Hejdánek – P. Pokorný, Ježíš – víra – christologie, in: Theologická příloha Křesťanské revue, 1962, seš. 2 (příloha k č. 4), str. 45–53, zde str. 47; nověji in: L. Hejdánek, Filosofie a víra. Nepředmětnost v myšlení a ve skutečnosti II, Praha 1992, str. 9–25, zde str. 12. – Pozn. red.

² L. Hejdánek, Pravda a skutečnost, in: J. B. Souček (vyd.), O svrchovanost víry. Sborník k sedmdesátému výročí narození profesora J. L. Hromádky, Praha 1959, str. 69–74; nověji in: L. Hejdánek, Setkání a odstup, Praha 2010, str. 24–30. – Pozn. red.